

rigtig har fulgt med og forhøjet Bevillingerne saa meget, som de burde forhøjes, hører under Landbrugsministeriet. Det samme gælder en Post, med Hensyn til hvilken der klages over, at der er et Underskud, idet der var beregnet som Indtægt for Græsning i Dyrehaven og Charlottenlund saa meget for meget, at der blev en Mindreindtægt af 6,512 Kr. 50 Øre. Grunden dertil er den, at man ligesom tidligere har regnet med, at der vilde komme en Indtægt af Kreaturgræsning i Dyrehaven. Tilladelsen til denne Græsning er imidlertid blevet inddraget for flere Aar siden, og Statsrevisionens Klage over, at man har opført denne Indtægt, skønt man maatte vide, at den ikke vilde indkomme, burde man derfor have kunnet undgaa. Den samme Anke blev gjort sidste Aar, og det er, som sagt, allerede flere Aar siden, man fik at vide, at der ikke mere optages Kreaturer til Græsning. Saa vidt jeg husker, var det, fordi der var blevet flyttet et Hegn, hvilket medførte, at Kreaturerne var udsatte for at gaa i Dynd, og Grunden var vistnok ogsaa den, at de gjorde for megen Skade paa Opvæksten derude. Nu forudsætter jeg, at denne Sag vil blive ordnet, saa at den ikke skal komme igen mere.

Statsrevisionen anker endvidere over, at en Udgiftspost paa 1,040 Kr. 54 Øre paa Statsregnskabet for 1914—15 ikke er nævnt hverken paa Finansloven eller paa Tillægsbevillingsloven for dette Aar. Grunden hertil er en Fejlpostering paa Tillægsbevillingsloven for 1913—14. Denne Fejl skulde jo rettes, og det er rigtigt nok, at den skulde rettes til en Udgift for Aaret 1914—15, men Regelen bør være den, at hvad der opføres paa Statsregnskabet for et Finansaar, ogsaa maa findes enten paa Finansloven eller Tillægsbevillingsloven for det paagældende Finansaar — hvad den altsaa ikke gør i det omhandlede Tilfælde. Sagen er kun af formel Betydning, men det er med Rette, at Statsrevisionen gør opmærksom paa den.

Paa Statsbanernes Budget for 1914—15 var der under fælles Udgifter ved Driften opført til uforudsete Udgifter et Beløb af 15,000 Kr. Dette Beløb blev imidlertid paa Regnskabet til 514,952 Kr. 64 Øre, og Grunden hertil var naturligvis Krigen. Det er derefter oplyst, at man fra Statsbanernes Side har lagt de 500,000 Kr. til Side, idet man paatænkte at anvende dem til Erstatning til Personalet for det Overarbejde, den forøgede Trafik medførte. Senere Overvejelser førte til, at

man udbetalte til Personalet noget mere som Dyrtidstillæg, saaledes at Beløbet blev 825,000 Kr., og dette Beløb minus de 500,000 Kr., som man allerede havde reserveret, blev saa opført paa Tillægsbevillingsloven for 1915—16. Her gør Statsrevisorerne, som jeg synes med Rette, opmærksom paa, at de 500,000 Kr., som Statsbaneledelsen paa egen Haand reserverede, burde have været opførte allerede paa Tillægsbevillingsloven for 1914—15, idet der jo ikke tilkommer Administrationen nogen Myndighed til paa egen Haand at lægge Penge til Side til en eller anden Anvendelse; den maa have Lovgivningsmagts Sanktion dertil. Det er altsaa ogsaa en formel Fejl, idet selve Bevillingen vil blive godkendt paa Tillægsbevillingsloven.

Saa er der nogle Bemærkninger om et Par af Statsvirksomhederne, Hærens Krudtværk og den militære Klædefabrik. Det kan ikke forundre, at disses Virksomhed under Krigen har antaget en noget anden Udstrækning end tidligere, og at det derfor har været meget vanskeligt at faa nogenlunde Samstemning mellem de Bevillinger, der er givne, og de Penge, der er brugte; og Statsrevisionen har da søgt nærmere Oplysning om disse Forhold. For Krudtværkets Vedkommende har det givet Anledning til en meget udførlig Skrivelse fra Chefen for Hærens tekniske Korps, Generalmajor Nørresø, som har forklaret Forholdene og derigennem søgt at besvare de Spørgsmaal, som er stillede, men som ved Siden deraf har gjort gældende, at Krudtværkets Virksomhed i det hele taget er af den Natur, at det ikke vil være muligt at lægge et Budget saaledes, at man kan gøre Regning paa, at Regnskabet nogenlunde vil komme til at stemme dermed. Han gør i øvrigt ogsaa gældende, at det paa en Maade ikke er rigtigt at betragte Hærens Krudtværk som en Erhvervsinstitution. Krudtværket har væsentligt kun det at gøre at anvende en Del af de Penge, som bevilges til Hæren og Flaaden. Dertil er dog at sige, at Krudtværket ikke alene arbejder for Hæren og Flaaden, men ogsaa leverer Krudt til private. Salget til private var i 1914—15 noget mindre, end forudsat var, men løb dog op til ca. 64,000 Kr. Statsrevisorerne synes at erkende, at man kan ikke anlægge ganske den samme Maalestok for Krudtværket, som man kan for de andre Statsindretninger, der er opførte paa Finanslovsforslaget, og at det derfor kan være rimeligt, at man ved det Budget